

Griffienummer : 01426

Repertoriumnummer : 1957

Vonnisdatum : 27.09.2005

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. 1903 , gepensioneerde, geboren te
op
Belg. , wonende te ,

2. 1904 , handelaarster, geboren te op
wonende te
Belg.

Verdacht van : te , op niet nader te bepalen datum, tussen 01 januari 2003
en 05 december 2003 :

als eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft
toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde
, eigendom van :
gepensioneerde, geboren te op en

handelaarster, geboren te _____ op _____ beide wonende te _____
 _____, ingevolge akte van aankoop opgesteld door
 notaris _____ d.d. 27 februari 1966 en ingevolge akte van aankoop opgesteld door
 notaris _____ d.d. 22 juli 1965.

In een natuurgebied

Het uitdiepen van een bestaande vijver en toevoergrecht en het doorvoeren van een
 reliëfwijziging zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college
 van burgemeester en schepenen.

en minstens van 05.12.2003 tot 15.04.2004 voormelde werken in stand te hebben
 gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar
 - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en
 schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende
 organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het
 gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22.10.1996, en thans art. 149
 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 euro per dag bij niet-
 uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van
 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het 1° hypotheekkantoor te _____ op 20.07.2005,
 nr. _____ en ambtshalve ingeschreven.
 Ontvangen : 75,17 euro. De Bewaarder (get.)

*** *** ***

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

- Mr. : loco Mr. l, advocaat te
vertegenwoordigt beklaagden, die ter zitting niet verschenen.

*** *** ***

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Aan de constitutieve elementen van de ten laste gelegde misdrijven en aan de minimale erop gestelde straffen werd echter niet geraakt.

2.

Beklaagden zijn de mede-eigenaar van een onroerend goed gelegen te
, kadastraal gekend onder

Deze percelen liggen deels binnen de grenzen van een agrarisch gebied en deels binnen de grenzen van een natuurgebied (gewestplan , ggek. bij K.B. van 22 maart 1978).

Er wordt beklaagden verweten dat zij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning tussen 1 januari 2003 en 5 december 2003 een bestaande vijver en toevoergracht hebben uitgediept en een reliëfwijziging hebben doorgevoerd en vanaf 5 december 2003 tot 15 april 2004 deze bouwwerken in stand hebben gehouden.

3.

Er wordt terecht verwezen naar de 'historische gegevenheid' van het perceel: in zijn schrijven van 26 maart 2004 (stukken 13-14-15) verwijst de woudmeester naar het bestaan van een 'veedrinkpoel'. Dit zou worden afgeleid uit de luchtopnames uit

1971 en uit het orthofotoplan uit de periode 1997-2000 en 1989, waaruit de woudmeester afleidt dat de vijver reeds bestaande was.

De bewering dat deze vijver werd vergroot, is evenwel niet bewezen nu geen enkel stuk wordt bijgebracht omtrent de grootte en de diepte van de vijver.

Beklaagden laten de percelen begrazen door schapen, die zich komen laven aan de vijver; ook voorheen werd de vijver als drinkpoel voor het vee gebruikt.

De afkolving van de oevers van de vijver is een natuurlijk procédé en wordt veroorzaakt door de hoeven van de grazende dieren, die het water van de vijver klaarblijkelijk gebruiken om ervan te drinken.

Er wordt derhalve niet bewezen dat door toedoen van beklagden een vijver werd aangelegd en in stand gehouden, nu deze vijver reeds bestond in de jaren 70.

4.

Voor wat de reliëfwijziging betreft, dient te worden opgemerkt dat in de loop van het jaar 1992 werd vastgesteld dat op het perceel bouwafval werd gestort, afkomstig van een dertigtal vrachtwagens. (zie stuk 2).

Op 7 augustus 1992 werd vastgesteld dat de bouwafval slechts gedeeltelijk werd verwijderd en deels werd afgedekt met zware aarde (stuk 8).

Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van 10 augustus 1992 werd beslist dat de plaats in zijn oorspronkelijke toestand diende hersteld te worden (stuk 12).

Uit de foto's (stukken 21 en 22) kan niet worden afgeleid dat sedert 1 januari 2003 reliëfwijzigingen werden doorgevoerd, zodat ook op dit punt het misdrijf niet bewezen is.

5.

Volgens de heer , conservator , die hoegenaamd geen politionele bevoegdheid heeft, zou de toevoergracht naar de vijver zijn uitgediept. In casu dient te worden vastgesteld dat door de bevoegde politionele diensten, geen enkele vaststelling is gedaan en dat de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur enkel gebaseerd is op de 'vaststellingen' van de conservator van de

Nu geen enkele precieze beschrijving van de plaats voorligt, is het voor de rechtbank niet mogelijk om na te gaan, in hoeverre deze toevoergracht zou zijn uitgediept, temeer daar zelfs geen foto over deze gracht wordt neergelegd.

Nu de misdrijven, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding, niet bewezen zijn en enkel zijn gebaseerd op de vaststellingen van een persoon, die geen enkele politionele bevoegdheid heeft, dienen beklagden te worden vrijgesproken.

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,191,194,197
Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

*** *** ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende **OP TEGENSPRAAK;**

Verklaart beklaagden niet schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Spreekt beklaagden hiervan **VRIJ** en verzendt hen van vervolging zonder kosten.

Laat de kosten der publieke vordering opzichtens deze beklaagden ten laste van de Belgische Staat.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER,**
27 september 2005, alwaar zetelden:

Mevrouw	, Ondervoorzitter, enige rechter,
Mevrouw	, Substituut Procureur des Konings,
De heer	, Afgevaardigd Adjunct-griffier.